

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720203034
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6720203034.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, právnej veci žalobkyne H. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., V. XXXX/XX, zastúpenej MUDr. J. V., X., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., V. XXXX/XX, proti žalovaným 1/ F. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., Q. XX, 2/ U. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., J. R. X. a 3/ P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., Q. XXX, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 18C/23/2020-51 zo dňa 26. 10. 2020, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaným 1/, 2/ a 3/ náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni **n e p r i z n á v a**.

III.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd (ďalej tiež „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“ resp. „prvostupňový súd“) rozhodol tak, že konanie zastavil. Zároveň vyslovil, že žalovaným 1/, 2/ a 3/ nepriznáva náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa podala na okresnom súde dňa 07.07.2020 žalobu, ktorou sa domáhala rozhodnutia súdu, aby určil, že T. O., nar. XX.XX.XXXX, zomrelá XX.XX.XXXX ku dňu svojej smrti nebola vlastníčkou spoluvlastníckeho podielu 1/1 rodinného domu súp. č. XX (do vydania oznámenia Obce Sielnice z 10. 11. 2009 súp. č. XX), postavený na parc. registra C č. XXX a nie sú vlastníkami uvedeného rodinného domu ani jej dedičia žalovaní 1/, 2/, 3/ každý v podiele 1/3. Zároveň žiadala, aby súd určil, že stav zápisov v KN na príslušnom liste vlastníctva týkajúci sa predmetného rodinného domu sa bezodkladne vráti do stavu ku dňu 09.11.2009 a ako spoluvlastníci budú zapísaní žalobkyňa v podiele 1/2, T. O. v podiele 78/576, T. O. v podiele 13/576, P. O. v podiele 13/576, F. O. v podiele 13/576, P. O. v podiele 13/576, P. J. v podiele 80/576 a T. O. v podiele 78/576.

3. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že sa domáhala ochrany svojho vlastníckeho práva v konaní pred Okresným súdom Zvolen, sp. zn 17C/1/2017. Okresný súd zistil, že v tomto konaní sa žalobkyňa domáhala určenia, že ona je vlastníkom spoluvlastníckeho podielu 1/2 z rodinného domu postaveného na pozemku parcela registra „C“ s parc. Č. XXX v katastrálnom území Sielnica súpisné číslo XX (ktorý mal až do vydania Oznámenia č.j. XXX/XXXX zo dňa 10.11.2009 Obcou Sielnica súp. č. XX).

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 230 CSP a § 161 ods. 2 CSP.

5. Prvostupňový súd uviedol, že prekážka rozsúdenej veci (rei iudicatae) svojou podstatou patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania vedie k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva predovšetkým vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú

istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov, nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako žalovaný, má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie žalovaného). Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania, či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie (porov. napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. februára 2013, sp. zn. 5 Cdo 232/2012).“

6. Prvostupňový súd po preskúmaní žaloby konštatoval, že v prejednávanej veci sp. zn. 18C/23/2020 sa žalobkyňa domáha, aby súd prejednal a rozhodol znova vec, ktorá už bola predmetom konania pred súdom pod sp. zn. 17C/1/2017. V konaní vedenom pod sp. zn. 17C/1/2017 súd prejednával spor medzi tými istými účastníkmi a predmetom sporu bola taká istá ochrana vlastníckeho práva žalobkyne, akej sa domáha v tomto konaní. Žalobkyňa v podanej žalobe neuvádza žiadne iné skutkové okolnosti, ktoré by už neboli prejednané a hodnotené v konaní vedenom pod sp. zn. 17C/1/2017. V podanej žalobe len iným spôsobom formulovaný petit smeruje k určeniu jej spoluvlastníckeho práva na dotknutej nehnuteľnosti. Žalobný petit je formulovaný ako tzv. negatívny petit, keď žiada o určenie neexistencie vlastníckeho práva právnej predchodkyne žalovaných, ako aj samotných žalovaných, čím sa snaží dosiahnuť zápis svojho vlastníckeho práva. V žalobe sp.zn. 17C/1/2017 bol žalobný petit formulovaný tak, keď žiadala o určenie svojho vlastníckeho práva, pričom skutkové tvrdenia v oboch prípadoch sú totožné. So všetkými argumentmi uvádzanými žalobkyňou v predmetnej podanej žalobe sa súd právoplatne vypořiadal v konaní pod sp. zn. 17C/1/2017, tak prvostupňový, ako aj odvolací súd. Prvostupňový súd uviedol, že nezistil, že by žalobkyňa v podanej žalobe uviedla iné skutočnosti, ktorými by osvedčila uplatňované právo. V danom prípade teda existuje prekážka rozhodnutej veci voči konaniu vedenému pod sp. zn. 17C/1/2017, nakoľko predmetom začatého konania je tá istá vec, ktorá už bola predmetom súdneho konania, ktoré skončilo vydaním právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 17C/1/17-233 zo dňa 11.10.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14Co/19/2019-305 zo dňa 19.05.2020. Prvostupňový súd uzavrel, že v prejednávanej veci existuje neodstrániteľný nedostatok podmienok konania spočívajúci v prekážke už skôr právoplatne rozhodnutej veci. Preto v zmysle § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku konanie zastavil.

7. O trovách konania prvostupňový súd rozhodol aplikujúc § 256 ods. 1 CSP. Vzhľadom k tomu, že zastavenie konania procesne zavinila žalobkyňa, vzniklo žalovaným právo na náhradu trov konania. Nakoľko však žalovaným v predmetnom konaní žiadne trovy nevznikli, prvostupňový súd vyslovil, že im ich náhradu nepriznáva.

8. Na záver prvostupňový súd dal do pozornosti žalobkyňi odporúčenie Krajského súdu v Banskej Bystrici v rozsudku č. k. 14Co/19/2019-305 zo dňa 19.05.2020, ako postupovať v prípade, že by chcela dosiahnuť zmeny v súčasnom zápise vlastníckych práv k dotknutej nehnuteľnosti. Uviedol, že opakovaným podaním tej istej žaloby toto dosiahnuť nemožno.

9. Proti rozhodnutiu okresného súdu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa (ďalej tiež „odvolateľka“), domáhajúc sa jeho zrušenia.

10. Podané odvolanie odvolateľka odôvodnila dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f) a h) CSP. Uviedla, že v konaní vedenom pod sp. zn. 17C/1/2017 nebola predmetom sporu ochrana toho istého vlastníckeho práva žalobkyne, akej sa žalobkyňa domáha v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/23/2020. V konaní vedenom pod sp. zn. 17C/1/2017 súd rozhodoval o určení existencie vlastníctva žalobkyne k predmetnému domu. V konaní vedenom pod sp. zn. 18C/23/2020 však ide o určenie neexistencie vlastníctva žalovaných k predmetnému domu, a to z dôvodu ochrany práv žalobkyne ako spoluvlastníčky pozemku, na ktorom je dom postavený (v tomto prípade teda žalobkyňa uplatňuje svoje právo na ochranu pred neprimeranými zásahmi zo strany žalovaných do jej spoluvlastníctva k danému pozemku). Nemožno preto súhlasiť s tvrdením súdu, že žalobkyňa v podanej žalobe v rámci konania pod sp. zn. 18C/23/2020 (v porovnaní s konaním sp. zn. 17C/1/2017) údajne neuviedla iné skutočnosti, ktorými by osvedčila uplatňované právo. V danej veci je pritom evidentné, že v konaní sp. zn. 18C/23/2020 sa

uplatňuje iné právo žalobkyne, a že toto právo žalobkyne sa odvodzuje od iných skutkových okolností než tomu bolo v konaní sp. zn. 17C/1/2017. Nárok uplatnený žalobkyňou v konaní vedenom pod sp. zn. 17C/1/2017 a nárok uplatnený v konaní vedenom pod sp.zn. 18C/23/2020 teda nepredstavuje rovnaký nárok a tento nárok ani nevyplýva z rovnakého skutkového základu, hoci sa odôvodnenie tohto nároku žalobkyne čiastočne prekrýva. Odvolateľka považuje za evidentné, že právam spoluvlastníka pozemku vyplývajúcim z jej spoluvlastníctva k danému pozemku musí súd poskytnúť ochranu aj v prípade, ak spoluvlastník pozemku nie je súčasne aj spoluvlastníkom domu postaveného na tomto pozemku. Vecná legitímácia žalobkyne a aj jej naliehavý právny záujem na požadovanom určení sú v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/23/2020 a v konaní vedenom pod sp. zn. 17C/1/2017, založené na inom základe. V konaní vedenom pod sp. zn. 18C/23/2020 sa žalobkyňa nedomáha určenia neexistencie vlastníctva žalovaných k predmetnému domu v celosti z titulu, že by bola spoluvlastníčkou tohto domu, ale z titulu, že je spoluvlastníčkou pozemku, na ktorom je tento dom postavený. Na povinnosti súdu poskytnúť ochranu spoluvlastníkovi pozemku nemôže nič zmeniť to, že spoluvlastník tohto pozemku a osoba, ktorá sa v inom súdnom konaní neúspešne domáhala určenia svojho vlastníckeho práva k domu postavenému na tomto pozemku, je v tomto konkrétnom prípade zhodou okolností rovnaká fyzická osoba. Súd v konaní vedenom pod sp. zn. 17C/1/2017 záväzne neposúdil neexistenciu práva alebo právneho vzťahu medzi účastníkmi, ale nevyhovel žalobe navrhovateľky len z dôvodu svojho záveru o nedostatku aktívnej legitímácie žalobkyne na podanie tejto žaloby. Je to zrejmé z výrokovej časti príslušného rozsudku. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 26/2020. Zo základných pravidiel formálnej logiky je evidentné, že ani prípadný výslovný výrok súdu o neexistencii vlastníctva žalobkyne k predmetnému domu by rozhodne nebol totožný s výrokom súdu o existencii vlastníctva žalovaných. Aj preto predmet sporu v konaní vedenom pod sp. zn. 17C/1/2017 a v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/23/2020 nemôže byť totožný. Na záver odvolateľka zhrnula, že v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/23/2020 sa žalobkyňa ako spoluvlastníčka pozemku, na ktorom je predmetný dom postavený, domáha určenia, že žalovaní nie sú vlastníckymi predmetného domu v celosti. V konaní sp. zn. 18C/23/2020 sa pritom uplatňuje iné právo žalobkyne a toto právo žalobkyne sa odvodzuje od iných skutkových okolností, než tomu bolo v konaní sp. zn. 17C/1/2017. Je síce pravdou, že v prípade ak súd príde k záveru o neexistencii vlastníctva žalovaných k predmetnému domu v celosti a ak z tohto dôvodu prikáže vrátiť zápis na príslušnom liste vlastníctva do pôvodnej podoby, tak ako spoluvlastníčka predmetného domu bude opäť zapísaná aj žalobkyňa.

11. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrili žalovaní 1/, 2/ a 3/, ktorí navrhli, aby odvolací súd uznesenie prvostupňového súdu potvrdil, nakoľko je vecne správne. Uviedli, že v predmetnej veci existuje prekážka rozhodnutej veci voči konaniu vedenému pod sp. zn. 17C/1/2017, nakoľko predmetom začatého konania je tá istá vec, ktorá už bola predmetom súdneho konania, ktoré sa skončilo vydaním právoplatného a vykonateľného rozsudku sp. zn. 17C/1/2017-233 zo dňa 11. 10. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/19/2019-305 zo dňa 19. 05. 2020.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvostupňového súdu, odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP), sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je nielen dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektami, a teda spĺňa základné kritériá odôvodnenia.

16. Podané odvolanie nebolo dôvodné. Odvolateľka žiadnym spôsobom argumentami uvádzanými v odvolaní nespochybnila správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

17. Aby odvolací súd neopakoval na zdôraznenie svojho rozhodnutia logické argumenty a závery prvostupňového súdu, ktoré prvostupňový súd už vyslovil v odôvodnení svojho rozhodnutia, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia v súlade s citovaným ust. § 387 ods. 2 CSP preto poukazuje len na určité, najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty odvolateľky uvedené v jej odvolaní.

18. Odvolateľka ťažiskovo podané odvolanie odôvodnila tým, v danej veci nejde o totožný nárok, teda nárok identický s nárokom, ktorý už bol prejednaný na Okresnom súde Zvolene pod sp. zn. 17C/1/2017, ale že v tomto prípade sa žalobkyňa domáha ochrany pred nepriaznivými zásahmi zo strany žalovaných do jej spoluvlastníctva k predmetnému pozemku.

19. Podľa § 230 CSP, ak sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať a rozhodovať znova.

20. Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Zakladá to teda prekážku právoplatne rozhodnutej veci, ktorá sa v odbornej verejnosti nazýva tiež prekážka rei iudicatae alebo res iudicata a ktorá je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania. Ak by sa teda začalo konanie o veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo, ktorá sa týka tých istých strán sporu a toho istého predmetu konania, súd takéto konanie podľa § 161 ods. 2 CSP s poukazom na § 230 CSP zastaví. Výklad pojmu „tá istá vec“ je pomerne jednotný v tom zmysle, že musí ísť o tie isté subjekty práva, ktoré vystupovali v pôvodnom konaní ako sporové strany, a ten istý predmet konania, to znamená, že ide o uplatňovaný totožný nárok uplatnený z totožného skutkového základu medzi totožnými subjektami.

21. Odvolací súd po preskúmaní veci v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že prejednávané veci sp. zn. 18C/23/2020 sa žalobkyňa domáha, aby súd prejednal a rozhodol znova vec, ktorá už bola predmetom konania pred súdom pod sp. zn. 17C/1/2017. V konaní vedenom pod sp. zn. 17C/1/2017 súd prejednával spor medzi tými istými účastníkmi a predmetom sporu bola taká istá ochrana vlastníckeho práva žalobkyne, akej sa domáha v konaní sp. zn. 18C/23/2020. V prejednáwanej veci sp. zn. 18C/23/2020 len iným spôsobom formulovaným petítom (negatívne formulovaným) hodlá dosiahnuť jej zápis ako spoluvlastnícky predmetného domu, čo v konečnom dôsledku sama žalobkyňa uvádza v podanom odvolaní, keď uviedla, že je pravdou, že v prípade ak súd príde k záveru o neexistencii vlastníctva žalovaných k predmetnému domu v celosti a ak z tohto dôvodu prikáže vrátiť zápis na príslušnom liste vlastníctva do pôvodnej podoby, tak ako spoluvlastníčka predmetného domu bude opäť zapísaná aj žalobkyňa.

22. Vzhľadom na to, že odvolací súd v odvolaní napadnutom rozhodnutí nezistil žiadne odvolateľkou tvrdené pochybenie uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

23. Na záver odvolací súd dodáva, že Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku č. k. 14Co/19/2019-305 zo dňa 19.05.2020, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Zvolene č. k. 17C/1/2017 zo dňa 11.10.2018, naznačil žalobkyňu ako by mala postupovať v prípade, že by chcela dosiahnuť zmeny v súčasnom zápise vlastníckych práv k predmetnej nehnuteľnosti.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie, v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhoduje aj bez návrhu súdu, v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Žalovaní 1/, 2/, a 3/ boli v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešní, preto by im patrila náhrada trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Nakoľko však žalovaným preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli (v odvolacom O O konaní neboli právne zastúpení), bolo by neúčelné, aby o výške náhrady trov konania rozhodoval súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), preto odvolací súd rozhodol, že žalovaným 1/, 2/ a 3/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva (k tomu porovnaj napr. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo 176/2016 a sp. zn. 6Cdo 5/2017).

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).